

هفتیوار سنتن پریبی اجتماع م تین وارو سنتن پریو بیان

(Sindhi)

گراماتِ خواجہ
غریب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ط

ڪراماتِ خوابِ غريب نواز رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْأَعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتڪاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتڪاف جي نيت ڪري
وڌندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتڪاف جو ثواب حاصل ٿيندو
رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ پَاڪِ جِي فَضِيلَتِ

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 324
صفحن تي مشتمل ڪتاب ”152 رحمت بهري حڪايات“ جي صفحي نمبر 251
تي آهي: حضرت سيدنا شيخ حسين بن احمد ڪوآز بسطامي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ
فرمائين ٿا: مون الله عَزَّوَجَلَّ کان دُعا گهري: ياالله عَزَّوَجَلَّ! آئون خواب ۾ ابو صالح
مُؤدِن رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي ڏسڻ چاهيان ٿو، پوءِ منهنجي دُعا قبول ٿي ۽ مون
انهن کي خواب ۾ بهتر حالت ۾ ڏسي پڇا ڪئي: اي ابو صالح! مون کي
اتي جي احوال بابت خبر ڏيو ته فرمائون: اي ابو حسن! جيڪڏهن سرڪار
مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مبارڪ ذات تي دُرود شريف جي ڪثرت نه ڪيان
ها ته مان هلاڪ ٿي وڃان ها. (1)

1...152 رحمت بهري حڪايات، ص 251

اپنے خطاواروں کو اپنے ہی دامن میں لو
کون کرے یہ بھلا تم یہ کروڑوں دُرُود

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا ثنا اسلامي ڀاترو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون
سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”بَيِّتَةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيت ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

- ٻه مدني ڳالھ:** (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ ٽيڪ لڳائي ويهڻ
بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁
صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! اذْكُرْ اللَّهَ، تُوْبُوا إِلَى اللَّهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيتون

آئون به نيت ڪريان ٿو ❀ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❀ ڏسي بيان ڪندس ❀ سيپاري 14 سورة النحل آيت نمبر 125: **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ** ”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةٌ** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❀ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❀ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❀ مَدَنِي قافلي، مَدَنِي انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❀ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❀ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

سبزوار جي حاڪم جي توب

منا منا اسلامي ڀائرو! هند جي سفر دوران جڏهن حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو سبز وار (موجوده صوبو خراسان، رضوي ايران) وٽان لنگهڻ ٿيو، ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اتي هڪ باغ ۾ ترسيا، جنهن جي وچ ۾ هڪ خوبصورت حوض هو، اهو باغ سبزوار جي حاڪم جو هو، جيڪو نهايت ئي ظالم شخص هو، ان جو معمول هيو جو هو پنهنجي هن باغ ۾ اچي شراب پيئندو هو ۽ نشي ۾ خُوب گوڙ شور ڪندو هو، جڏهن حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نفل ادا ڪرڻ جي لاءِ ان باغ ۾ موجود

حوض تي وُضُو ڪرڻ لڳا ته مُحافظن پنهنجي حاڪم جي سختي جو احوال عرض ڪيو ۽ درخواست ڪئي ته اوهان هتان کان هليا وڃو، ڪٿي حاڪم اوهان کي ڪو نقصان نه پهچائي. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائائون: اللهُ عَزَّ وَجَلَّ منهنجو حافظ وناصر (يعني حفاظت ۽ مدد ڪرڻ وارو) آهي. انهيءَ دوران حاڪم باغ ۾ داخل ٿيو ۽ سڌو حوض ڏانهن آيو، ان پنهنجي عيش و عشرت جي جڳهه تي هڪ اجنبِي ڌرويش (يعني صاحبِ معرفت) کي ڏٺو ته ڪاوڙ ۾ ڳاڙهو ٿي ويو ۽ ان کان پهريان جو اهو اوهان کي ڪجهه چوي پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان تي هڪ نظر وڌي ته ان جي حالت ئي بدلائي ڇڏي. حاڪم پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي جلال کي برداشت نه ڪري سگهيو ۽ بي هوش ٿي زمين تي ڪري پيو. نوڪرن چهري تي پاڻي جا چنڊا هنيا، جيئن ئي هوش ۾ آيو هڪدم پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي پيرن تي ڪري بُرن عقيدن ۽ گناهن کان توبه ڪئي ۽ اوهان جي هٿ مبارڪ تي بيعت ڪئي.

حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي انفرادي ڪوشش سان سبزواري جي حاڪم ظلم ۽ زور زبردستي سان گڏ ڪيل سموري دولت، اصل مالڪن کي موٽائي ڏني ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي صحبت ۾ رهڻ لڳو. حضرت خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪجهه ئي عرصي ۾ ان کي باطني فيض سان مالا مال ڪري خلافت عطا ڪئي ۽ اتان کان هليا ويا.⁽²⁾

هر چيز ملي جامِ محبت جو

پلايا

خواجہ ٻه زمانے نے بڑا مجھ کو ستايا

(وسائلِ بخشش مرہم، ص 532)

دُنیا کي حڪومت ورنه دولت ورنه ثروت

قدموں سے لڳو مجھے قدموں سے لڳو

²... الله کے خاص بندے عبده، ص 511 ملخصاً

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

سُبْحَانَ اللهِ عَزَّ وَجَلَّ! منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان ته خواجہ خواجگان، حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪيتري قدر بلند ۽ اعليٰ شان و شوڪت وارا هئا. يقيناً اها سندن ڪرامت هئي جو اوهان جي نگاه و لايت، جڏهن هڪ ظالم و جابر ۽ شرابي شخص تي پئي، ته ان جي دل جي دنيا هيٺ مٿي ٿي وئي ۽ اهو پنهنجي گناهن ۽ بُرن عقيدن توبه ڪري پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي صُحبت جي برڪت سان پرهيزگارن ۾ شامل ٿي ويو.

استقامت مذهب اسلام پرل جا ڪاش! | هاتھ اُٿا ڪر ڏعا خواجہ پيا خواجہ پيا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

اچو! هاڻي سلطانُ العارفين، خواجہ خواجگان حضرت سيدنا خواجہ معينُ الدين چشتي اجميري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جا زندگي جا مختصر احوال ٻڌون ٿا:

وِلادَتِ باسعادت

حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز سيد معينُ الدين حسن سنجري چشتي اجميري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ 537ھ ۾ ايران جي علاقي ”سنجر“ ۾ پيدا ٿيا.⁽³⁾

نالو ۽ نسبي سلسلو

پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو نالو مبارڪ حسن آهي ۽ پاڻ نَجِيبُ الطَّرْفَيْنِ يعني حسني و حسيني سيد آهن. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جا لقب ته تمام گهڻا آهن، پر

³ ... اقتباس الانوار، ص ۳۴۵

مشهور ۽ معروف لقبين ۾ مُعينُ الدّين، خواجہ غريب نواز، سُلطانُ الهند، وارثُ النبي ۽ عطاءِ رسول وغيره شامل آهن.

يا معينُ الدّين اجميري! اڪرمِ ڪي بھيڪ دو

ازڀڻي نوث و رضا خواجہ پڙيا خواجہ پڙيا (وسائلِ بخشش مرمم، ص 536)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

والدين ڪريمين

حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جا والد سڳورا حضرت سيد غياثُ الدّين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو شمار ”سنجر“ جي اميرن ۽ سردارن ۾ ٿيندو هو. نهايت مُتقي، پرهيز گار ۽ صاحبِ ڪرامت بزرگ هئا. ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي امڙ سائڻ، بي بي ماه نور رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْها به گهڻو وقت عبادت و رياضت ۾ مشغول رهڻ واري نيك سیرت خاتون هيون.⁽⁴⁾ جڏهن حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پندرهن (15) سالن جي عُمر تائين پهتا ته والدِ مُحترم جو انتقال ٿي ويو. وراثت ۾ هڪ باغ ۽ هڪ پڻ چڪي (يعني پاڻي جي مدد سان هلڻ واري اتي پيسڻ واري چڪي) ملي، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان کي مُعاش جو ذريعو بڻايو ۽ باغ جي نگهباني به پاڻ ئي ڪندا هئا ۽ وڻن کي پاڻي ڏيندا هئا.⁽⁵⁾

منا منا اسلامي پائرو! هي اهو ئي باغ هو جنهن ۾ هڪ ولي جو آڊب و

⁴ ... اللہ کے خاص بندے عبدہ، ص ۵۰۶، ملخصاً

⁵ ... مرآة الاسرار، ص ۵۹۳، بتغير

احترام ۽ ان جي خدمت ڪرڻ جي ڪري الله عَزَّوَجَلَّ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ كِي ولایت جي اعليٰ مرتبي تي فائز ڪري ڇڏيو. جيئن شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامہ مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيه پنهنجي رسالي "خونفک جادوگر" جي صفحي 10 تي فرمائن ٿا ته هڪ ڏينهن پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ باغ جي ٻوٽن کي پاڻي ڏئي رهيا هئا ته ان دؤر جا مشهور مَجْدُوب بزرگ حضرت سيڏنا ابراهيم قندوزي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ باغ ۾ تشريف فرما ٿيا، جيئن ئي اوهان جي نظر الله عَزَّوَجَلَّ جي ان مقبول ٻانهي تي پئي، جلدي ۾ سمورو ڪم ڪار ڇڏي آيا ۽ سلام ڪري هٿ چمي ۽ انتهائي ادب سان هڪ وڻ جي چانو ۾ ويهاريو، پوءِ انهن جي خدمت ۾ تازن انگورن جو هڪ ڳچو نهايت عاجزي سان پيش ڪيو ۽ گوڏن ڀري ويهي رهيا. الله عَزَّوَجَلَّ جي ولي کي ان نوجوان مالهي جو انداز وڻي ويو، خوش ٿي پنهنجي بغل مان هڪ گليءَ جو ٽڪر ڪڍي، چٻاڙي خواجہ صاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي وات ۾ وڌائون. کلي جو ٽڪر جيئن ئي نڙي مبارڪ کان هيٺ لٿو، خواجہ صاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي دل جي ڪيفيت هڪدم بدلجي وئي ۽ دل دنيا کان بيزار ٿي وئي. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ باغ، پن چڪي ۽ سازو سامان وڪڻي، سمورا پئسا فقيرن ۽ مسڪينن ۾ ورهائي ڇڏيا ۽ ديني علم حاصل ڪرڻ جي خاطر راهِ خدا جا مسافر بڻجي ويا. (6)

استقامتِ مذهبِ اسلام پرل جاعائے کاش!

هاڻه اُٿا ڪر ڪر دُعا خواجہ پيا خواجہ پيا

(وسائلِ بخشش مرمم، ص 538)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

سلطان الهند جو سفر

سُلْطَانُ الهند حضرت سَيِّدُنَا خواجہ مُعِينُ الدِّينِ چشتي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ 15 سالن جي عُمر ۾ علم حاصل ڪرڻ جي لاءِ سفر شروع ڪيو ۽ سَمَرَقَنْد ۾ حضرت سَيِّدُنَا مولانا شَرَفُ الدِّينِ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي بارگاہ ۾ حاضر ٿي باقاعده علمِ دين جي شروعات ڪئي. اڳ ۾ قرآن پاڪ حفظ ڪيو ۽ ان کان پوءِ انهن کان پيا علم پڻ حاصل ڪيا.⁽⁷⁾ پر جيئن جيئن علمِ دين حاصل ڪندا ويا، علم جو ذوق وڌندو ويو، پوءِ علم جي سڪ لاهڻ جي لاءِ بُخارا جو رُخ ڪيو ۽ شهره آفاق عالمِ دين مولانا حُسَامُ الدِّينِ بخاري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي شاگردي اختيار ڪئي ۽ پوءِ انهن جي شفقتن جي چانو ۾ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪجهه ئي وقت ۾ ان وقت جا رائج تمام ديني علوم حاصل ڪري ورتا. اهڙي طرح پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ سَمَرَقَنْد ۽ بُخارا ۾ مجموعي طور تقريباً پنج (5) سال علم حاصل ڪرڻ جي لاءِ قيام فرمايو.⁽⁸⁾ بهرحال هن عرصي ۾ ظاهري علوم جي تڪميل ته ٿي وئي، پر جنهن تڙپ جي ڪري گهٽ ڪري ڇڏيو هو ان جي تسڪين اڃا باقي هئي، پوءِ

ڪامل مُرشد جي ڳولها ۾ بُخارا کان حجاز جو سفر شروع ڪيو. وات

⁷... الله کے خاص بندے عہدہ، ص ۵۰۸ ملخصاً

⁸... اللہ کے خاص بندے عہدہ، ص ۵۰۸ ملخصاً

تي جڏهن نيشاپور (صوبه خراسان، ايران) جي نواحي علائقي ”هارون“ وٽان گذر ٿيو ۽ مرد قلندر، وقت جي قُطب حضرت سيدنا خواجہ عثمان هاروني چشتي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي شهرت ٻڌي ته هڪدم خدمت ۾ حاضر ٿيا ۽ انهن جي دستِ حق پرست تي بيعت ڪري سلسله چشتيه ۾ داخل ٿي ويا.⁽⁹⁾ مطلب ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ سڄي زندگي رسولِ هاشمي، مڪي مدني صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جِي ارشاداتِ عاليه کي عام ڪرڻ جي لاءِ وقف ڪري ڇڏي هئي.

تيري اُلفت ۾ جيون تيري حُجرت ۾ مروں

هو ڪرم ايسا شها! خواجہ پيا خواجہ پيا (وسائل)
بخش مرم، ص 537)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

خواجہ صاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو ذوقِ عبادت ۽ سادگي

حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نهايت ئي متقي ۽ پرهيزگار هئا ۽ ڇو نه هجن ها جو قرآن شريف ۾ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ولين جي نشاني پرهيزگاري به بيان فرمائي آهي جيئن ارشادِ رباني آهي:

تَرَجَمُو كُنُزَ الْاِيْمَانِ: ٻُڌُو بِيْشَكَ اللهُ جِي ولين تي ڪو به خوف نه آهي ۽ نه ئي ڪو غم. اُهي جن ايمان آندو ۽ تقويٰ اختيار ڪندا رهيا.

اَلَا اِنَّ اَوْلِيَاءَ اللهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿١٢﴾ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكٰنُوْا

يَتَّقُوْنَ ﴿١٣﴾ (پ ١١، يونس: ٦٢-٦٣)

پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي پرهيزگاري جي بيان ڪيو ويو آهي ته پاڻ

رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هَميشه باؤڙو رهڻ جا عادي هئا، پنهنجو گهڻو وقت يادِ الهي ۾ گذاريندا هئا ۽ اڪيون بند رکندا هئا، پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي شوقِ تلاوت ۽ ذوقِ عبادت جو اندازو هن ڳالهه ۾ لڳائي سگهجي ٿو جو هر ڏينهن ۽ هر رات ۾ هڪ هڪ ڀيرو قرآن شريف ختم ڪندا هئا، ۽ پڻ هر ختمِ قرآن تي هاتِفِ غيبي مان آواز ايندو هو ته اسان توهان جي ختمِ قرآن کي قبول فرمائي ورتو، پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جون راتيون عبادت ۾ گذرنديون هيون ۽ ڏينهن روزي جي حالت ۾ گذرندا هئا، صرف شام جو ٿورو وقت ٿوري سڪل ماني پاڻي ۾ پُٺائي ڪائيندا هئا، اڪثر عشاءَ جي وُڙو سان فجر جي نماز ادا ڪندا هئا، سادگي جو هي عالم هو جو چٽيون لڳل، پر صاف سُٿرا ڪپڙا پائيندا هئا. (10)

دل سے دُنیا کی محبت کی مصیبت دُور ہو

دید و عشقِ مُصْطَفَىٰ خواجه پيا خواجه پيا (وسائل)

بخش مردم، ص 537)

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

روزي مبارڪ مان مُعينُ الدِّينِ جولقب مليو

جڏهن حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز حسن سَنَجَرِي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي پيرو مُرشد حضرت سيدنا خواجہ عثمان هاروني رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کان فَيُوض و بَرَڪات حاصل ڪري، الله عَزَّوَجَلَّ جي عطا سان ولايت جي مرتبي تي

10 ... سيرِ الاقطاب، ص ۱۳۶ ملخصاً

فائز ٿيا، ته انهن جي اجازت سان سفر تي روانا ٿيا، سفر دوران پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جتي به قيام ڪندا هئا، جيڪڏهن اتي پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جتي ٿوري به شهرت ٿي ويندي هئي ته اتان کان اڳتي هليا ويندا هئا، ائين مختلف هنڌن تان گذرندي پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مڪه مڪرمه پهتا ۽ ڪجهه ڏينهن اتي قيام ڪرڻ کان پوءِ مدينه منوره ڏانهن آيا ۽ روضه رسول جي زيارت سان مشرف ٿيا ۽ ان جي ويجهو مقيم ٿي ويا، هڪ ڏينهن سيدُ المرسلين، خاتمه النبيين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي طرفان اها بشارت ملي ته اي مُعِينُ الدِّينِ ٿون اسان جي دين جو مُعِين (يعني دين جو مددگار) آهين، توکي هند جي ولايت عطا ڪئي آهي، اجمير وڃ، تنهنجي وجود سان بي ديني ختم ٿيندي ۽ اسلام جي رونق ۾ اضافو ٿيندو.⁽¹¹⁾ پوءِ حضرت سيدنا سلطانُ الهندِ خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مدينه الهند اجمير شريف تشریف کڻي آيا. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مسلسل ڪوششن سان ماڻهو ورن جا وڻ اچي اسلام کي قبول ڪرڻ لڳا.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاترو! سرزمين هند ۾ سالن کان الله تعاليٰ جي عبادت نه ڪئي ويندي هئي، ظلم و ستم، حق تلفي ۽ قتل و غارت ڪي عزت ۽ شان تصور ڪيو ويندو هو، پوءِ نبي اڪرم، نور مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي حڪم تي جڏهن حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هند جي سرزمين تي تشریف وٺي آيا ته اتي جي اجنبِي ماحول ۽ خطرناڪ حالتن ۾

¹¹ ... سيرالاقطاب ص ۱۴۲ مفهوماً و ملخصاً

استقامت جو جبل بڻجي باطل قوتن جو مقابلو ڪيو، آخرڪار پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مسلسل ڪوششن رنگ لاتو ۽ هنڌ ۾ هر پاسي اسلام جو پرچم بلند ٿيڻ لڳو.

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! هتي اها ڳالهه به ذهن نشين رکڻ گهرجي ته خواجہ هنڌ حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جڏهن هنڌ ۾ اسلام جي شمع روشن ڪرڻ لاءِ تشریف ڪڍي آيا، ته پاڻ سان وڏو لشڪر، تير، تلوار يا ڪنهن به قسم جو هٿيار هرگز هرگز گڏ نه ڪڍي آيا، بلڪ اسلامي ثقافت، حُسنِ اخلاق ۽ بلند ڪردار گڏ ڪڍي آيا، پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ قرآني آيتن، حديث سڳورين ۽ بزرگن جي سهڻن قولن ذريعي ماڻهن جي اصلاح ڪئي، پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي مُبارڪ مجلسن ۾ شريعت و طريقت ۽ حقيقت و معرفت ڏانهن ماڻهن کي مُتوجّه ڪيو ويندو پڻ فرائض و سنت، پاڪيزگي و طهارت، صدق و اخلاص، خوفِ خُدا و عشقِ مُصطَفِي ۽ مخلوقِ خُدا جي خدمت و محبت جو درس ڏنو ويندو هو. جيئن ته

هڪ ڀيري ماڻهن پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي بارگاہ ۾ هي سوال ڪيا ته اهو ڪهڙو نڪ عمل آهي، جيڪو ٻانهي کي دوزخ جي عذاب کان محفوظ رکندو؟ ته ارشاد فرمائون: بي وس ماڻهن جي مدد ڪرڻ، ضرورت مندن جي ضرورت پوري ڪرڻ ۽ بڪايل کي کاڌو ڪارائڻ. ان کان پوءِ ارشاد فرمائون ته جنهن شخص ۾ ٽي (3) خصلتون هونديون الله عَزَّوَجَلَّ ان کي دوست رکندو (1) دريا جهڙي سخاوت (2) آفتاب جهڙي شفقت ۽ (3) زمين جهڙي تواضع (انڪساري) ۽ عاجزي.⁽¹²⁾

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

حضرت سيدنا خواجہ معينُ الدين چشتي اجميري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ گهڻين ئي ظاهري ۽ باطني خُوبين جا مالڪ هئڻ سان گڏوگڏ نهايت ئي عظمت و شان وارا بزرگ ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جا برگزيده ولي پڻ هئا. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي نگاهه فيض جي بدولت نه صرف گهڻن گناهگارن توبه ڪئي بلڪ لکين غير مُسلمن به پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي دستِ حق پرست تي اسلام به قبول ڪيو. اچو! خواجہ صاحب جون ڪي ايمان افروز ڪرامتون ٻڌون ٿا، پر هن کان پهريان ڪرامت جي وصف به ذهن نشين ڪري وٺون. جيئن ته

ڪرامت چاڪي چئبو آهي؟

صدرُ الشَّرِيعه، بدرُ الطَّرِيقه حضرت علامه مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ بهارِ شريعت ۾ ڪرامت جي وصف بيان ڪندي فرمائن ٿا: ولي کان جيڪا ڳالهه عادت جي خلاف صادر ٿئي، ان کي ڪرامت چئبو آهي.⁽¹³⁾ ۽ ڪرامت جو حڪم بيان ڪندي فرمائن ٿا: ڪرامتِ اولياءِ حق آهي، ان جو مُنڪر (يعني انڪار ڪرڻ وارو) گمراه آهي.⁽¹⁴⁾ شيخ الحديث حضرت علامه مولانا مفتي عبدالْمُصْطَفِي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اِشَاد فرمائن ٿا: مُتَّقِي مُؤْمِنِ کان جيڪڏهن ڪا اهڙي نادِرُ الوجود ۽ تعجب خيز شيءِ صادر ۽ ظاهر ٿئي جيڪا عام طور تي عادتاً نه ٿيندي هجي ته ان کي

¹³... بهارِ شريعت، حصه اول، ۵۸/۱ بتغير قليل

¹⁴... بهارِ شريعت، حصه اول، ۲۶۹/۱

”ڪرامت“ چوندا آهن. اهڙي قسم جون شيون جيڪڏهن انبياءَ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کان اعلانِ نُبُوتِ کان پهريان ظاهر ٿين ته ان کي ”اِرْهَاص“ ۽ اعلانِ نُبُوتِ جي بعد ٿين ته ”مُعْجِزَة“ چيو ويندو آهي ۽ جيڪڏهن عام مؤمنن کان اهڙي قسم جي شيون ظاهر ٿين ته ان کي ”مُعَوَّت“ چوندا آهن ۽ ڪنهن ڪافر کان ڪڏهن ان جي خواهش جي مطابق ان قسم جون شيون ظاهر ٿين ته ان کي ”اِسْتِدْرَاج“ چيو ويندو آهي.⁽¹⁵⁾ خلافِ عادت شيءِ مان مراد اهو ڪم آهي جيڪو عام طور تي هر ڪنهن انسان کان ظاهر نه ٿيندو هجي مثال طور هوا ۾ اڏامڻ، پاڻي تي هلڻ وغيره افعال چو ته عام طور تي ماڻهو نه هوا ۾ اڏامي سگهي ٿو ۽ نه ئي پاڻي تي هلي سگهي ٿو.⁽¹⁶⁾

ولي ڪنهن کي چئبو آهي

حضرت سيدنا علامه سعدُ الدين مسعود بن عمر تفتازاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ولي ان شخص کي چيو ويندو آهي جيڪو ممڪن حد تائين الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي صفتن جي معرفت (يعني سڃاڻپ) رکندو هجي، عبادات جي پابندي ڪندو هجي ۽ هر قسم جي گناهن، لذتن ۽ شهوتن کان بچندو هجي.⁽¹⁷⁾

مرے غوث کا واسطہ یا الٰہی

تُو اپنی ولایت کی خیرات دے دے

¹⁵ ... ڪراماتِ صحابه، ص ۳۶

¹⁶ ... فيضانِ مزاراتِ اولياء، ص ۴۶

¹⁷ ... شرح العقائد، ڪراماتِ الاولياء حق، ص ۳۱۳

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

اچو هاڻي خواجہ صاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جون ڪجهه ايمان افروز ڪرامتون ٻڌون ٿا:

بي گناه مقتول کي بيهر زنده ڪري ڇڏيو

هڪ پيري ڪنهن حاڪم هڪ شخص کي بي گناه قاسمي تي چڙهائي ڇڏيو. مقتول جي ماءُ روئيندي حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي بارگاه ۾ فرياد جي لاءِ حاضر ٿي ۽ چوڻ لڳي ته حاڪم منهنجي پٽ کي ناحق قاسمي ڏني آهي، خدا جي واسطي منهنجي مدد ڪيو. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ انهي وقت وُضُو ڪري رهيا هئا، فرياد ٻڌي پنهنجو عصا (لٺ)، مُبَارَك هٿ ۾ کنيو ۽ ان عورت سان گڏ ان جي مقتول پٽ ڏانهن روانا ٿيا، مُريد به گڏ هلڻ لڳا ته ڏسون اچ غيب جي پردي مان ڪهڙو واقعو ظاهر ٿئي ٿو. جڏهن پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان مقتول وٽ پهتا ته ڪجهه دير تائين مان ڪري بيهي ان جي لاش کي ڏسندا رهيا ۽ پوءِ عصا (لٺ) جي ذريعي ان جي گردن تي چيوئي ارشاد فرمايائون ته اي مظلوم! جيڪڏهن واقعي توکي بي قُصُور ماريو ويو آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ جي حڪم سان زنده ٿي وڃ. مُبَارَك زبان مان هنن لفظن جو نڪرڻ ٿي هو جو مُردو بيهي رهيو ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي پيرن تي ڪري پيو، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان کي پنهنجي ماءُ سان گڏ وڃڻ جي اجازت ڏني ۽ پوءِ پنهنجي مُريدن کي فرمايائون ته مؤمن ٻانهي جو پنهنجي رَبِّ عَزَّوَجَلَّ سان ايترو تعلق ته ضرور هجڻ گهرجي جو اهو الله عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه

۾ ڪا درخواست ڪري ته اها قبول ٿي وڃي. (18)

ڪاش! قسمت سے مدینے میں شہادت پاؤں میں

ہاتھ اٹھا کر کر دُعا خواجہ پیا خواجہ پیا (وسائل)

بخش مرہم، ص 539

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ!

تاجُ العاشِقين، سُلطانُ العارفين حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز

رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي ڪرامتن مان هڪ ڪرامت اها به آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ پاڻ کي

پري پري جو آواز ٻڌڻ جِي نعمتِ عظيمي کان پڻ نوازيو هو ۽ ائين چو نه

هجي چوته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ته الله عَزَّوَجَلَّ جِي محبوب ۽ مُقَرَّبَ وِلين مان هئا ۽

الله عَزَّوَجَلَّ جنهن کي پنهنجو محبوب بڻائيندو آهي ته مُصْطَفِي ڪريم جِي

طفيل ان جِي لاءِ دُور و نزديڪ جا آواز ٻڌڻ يا شيون ڏسڻ، بلڪل به

مشڪل نه رهندو آهي، جيئن ته

محبوبانِ خدا جو مرتبو

تاجدارِ حرم، سراپا جود و ڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عاليشان

آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ ارشاد فرمائي ٿو: جنهن منهنجي ڪنهن ولي سان دشمني

رکي، مون ان سان جنگ جو اعلان ڪيو آهي، منهنجي ڪنهن ٻانهي فرضن

جِي ادائينگي کان وڌيڪ محبوب شيء سان منهنجو قرب حاصل ناهي ڪيو ۽

منهنجو ٻانهو نفل جِي ذريعي منهنجو قرب حاصل ڪندو رهندو آهي،

اڀستائين جو مان ان کي پنهنجو محبوب بڻائيندو آهي ۽ جڏهن مان ان کي محبوب بڻائيندو آهيان ته مان ان جا ڪن بڻجي ويندو آهيان، جن سان اهو ٻڌوندو آهي، ان جون اکيون بڻجي ويندو آهيان جن سان اهو ڏسندو آهي، ان جا هٿ بڻجي ويندو آهيان جن سان اهو پڪڙندو آهي، ان جا پير بڻجي ويندو آهيان جن سان اهو هلندو آهي جيڪڏهن اهو مون کان سوال ڪري ته مان ان کي ضرور عطا ڪندو آهيان ۽ جيڪڏهن ڪنهن شيءِ کان منهنجي پناه گهري، ته مان ان کي ضرور پناه عطا ڪندو آهيان.⁽¹⁹⁾

حضرت سيدنا امام فخر الدين رازي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ بيان ڪيل حديثِ قُدسي جي معنيٰ ۽ محبوبيت جي منصب جي عظمت کي بيان ڪندي ارشاد فرمائين ٿا: ٻانهو جڏهن نيڪين جي پابندي ڪندو آهي، ته اهو اهڙي بلند مقام تي وڃي پهچندو آهي جو جنهن جي باري ۾ الله تعاليٰ فرمائي ٿو ته مان ان جا ڪن ۽ اکيون بڻجي ويندو آهيان (الله عَزَّوَجَلَّ جو پنهنجي ٻانهي جو ڪن، اک، هٿ ۽ پير بڻجڻ جو مطلب هي آهي ته) اللهُ رَبُّ الْعَرْشِ عَظِيمٍ جي جلال جو نُور جڏهن اُن محبوب ٻانهي جي ڪنن ۾ سَرايت ڪندو آهي، جنهن جي برڪت سان اهو پري ويجهو جي هر آواز کي ٻڌي وٺندو آهي، جڏهن اهو نُور ان جي اکين ۾ سَرايت ڪندو آهي، ته اهو دُور و نزديڪ جي هر شيءِ کي ڏسي وٺندو آهي، ۽ اهو ئي نُور جڏهن محبوب ٻانهي جي هٿن ۾ جلوه گر ٿيندو آهي، ته اهو دُور و نزديڪ جي مُشڪل کان مُشڪل (۽ نهايت

... بخاری، ڪتاب الرقاق، باب التواضع، حديث: ۲۴۸/۴، ۶۵۰۲

حيرت انگيز قسم جا) ڪم سرانجام ڏيڻ تي به قادر ٿي ويندو آهي.⁽²⁰⁾
 اچو! پري جو آواز ٻڌڻ جي باري ۾ تاجُ الْمُقَرَّبِينَ، رهنماءُ ڪاملين حضرت
 سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي هڪ ڪرامت اوھان جي سامھون
 پيش ڪيان ٿو:

پري جي آواز کي به ٻڌي ورتائون

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 106
 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”غوٽِ پاڪ ڪے حالات“ جي صفحي 67 تي آهي
 ته جنهن وقت حضور سيدنا غوثِ اعظم رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ بغدادِ مُقَدَّس ۾ ارشاد
 فرمايائون: قَدِمِي هُنْدَ عَلَي رَقَبَةِ كُلِّ وَبِ اللَّهِ يعني منهنجو هي قدم الله عَزَّوَجَلَّ جي هر ولي
 جي گردن تي آهي. ته ان وقت خواجہ غريب نواز سيدنا مُعِينُ الدِّينِ چشتي
 اجميري رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي جواني جي ڏينهن ۾ خراسان جي جبلن ۾
 عبادت ڪندا هئا، اتي بغداد شريف ۾ ارشاد ٿئي ٿو ۽ هتي خواجہ غريب
 نواز رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجو مٿو جهڪائي ورتو ۽ ايترو جهڪايو جو مٿو مبارڪ
 زمين تائين وڃي پهتو پوءِ فرمايائون: بَلْ قَدَمَاكَ عَلَى رَأْسِي وَعَيْنِي بَلْڪ اوھان جا
 ٻئي قدم منهنجي مٿي ۽ منهنجي اکين تي به آهن.

جب سے تُو نے قَدَمِ غَوْتِ ليا ہے اڏيا سر پر قدم لیتے شاها تيرا

سر پر

نه ڪيون ڪر سَلَطَتِ دونوں جهاں کي اُن کو حاصل هو سرون پر اپنے لیتے هيں جو تَلَوَا غَوْتِ اعظم کا

²⁰ ... تفسيرِ كبير، الكهف، تحت الآية: 9، 7، 12، 13، 14، 15، 16، 17، 18، 19، 20، 21، 22، 23، 24، 25، 26، 27، 28، 29، 30، 31، 32، 33، 34، 35، 36، 37، 38، 39، 40، 41، 42، 43، 44، 45، 46، 47، 48، 49، 50، 51، 52، 53، 54، 55، 56، 57، 58، 59، 60، 61، 62، 63، 64، 65، 66، 67، 68، 69، 70، 71، 72، 73، 74، 75، 76، 77، 78، 79، 80، 81، 82، 83، 84، 85، 86، 87، 88، 89، 90، 91، 92، 93، 94، 95، 96، 97، 98، 99، 100، 101، 102، 103، 104، 105، 106، 107، 108، 109، 110، 111، 112، 113، 114، 115، 116، 117، 118، 119، 120، 121، 122، 123، 124، 125، 126، 127، 128، 129، 130، 131، 132، 133، 134، 135، 136، 137، 138، 139، 140، 141، 142، 143، 144، 145، 146، 147، 148، 149، 150، 151، 152، 153، 154، 155، 156، 157، 158، 159، 160، 161، 162، 163، 164، 165، 166، 167، 168، 169، 170، 171، 172، 173، 174، 175، 176، 177، 178، 179، 180، 181، 182، 183، 184، 185، 186، 187، 188، 189، 190، 191، 192، 193، 194، 195، 196، 197، 198، 199، 200، 201، 202، 203، 204، 205، 206، 207، 208، 209، 210، 211، 212، 213، 214، 215، 216، 217، 218، 219، 220، 221، 222، 223، 224، 225، 226، 227، 228، 229، 230، 231، 232، 233، 234، 235، 236، 237، 238، 239، 240، 241، 242، 243، 244، 245، 246، 247، 248، 249، 250، 251، 252، 253، 254، 255، 256، 257، 258، 259، 260، 261، 262، 263، 264، 265، 266، 267، 268، 269، 270، 271، 272، 273، 274، 275، 276، 277، 278، 279، 280، 281، 282، 283، 284، 285، 286، 287، 288، 289، 290، 291، 292، 293، 294، 295، 296، 297، 298، 299، 300، 301، 302، 303، 304، 305، 306، 307، 308، 309، 310، 311، 312، 313، 314، 315، 316، 317، 318، 319، 320، 321، 322، 323، 324، 325، 326، 327، 328، 329، 330، 331، 332، 333، 334، 335، 336، 337، 338، 339، 340، 341، 342، 343، 344، 345، 346، 347، 348، 349، 350، 351، 352، 353، 354، 355، 356، 357، 358، 359، 360، 361، 362، 363، 364، 365، 366، 367، 368، 369، 370، 371، 372، 373، 374، 375، 376، 377، 378، 379، 380، 381، 382، 383، 384، 385، 386، 387، 388، 389، 390، 391، 392، 393، 394، 395، 396، 397، 398، 399، 400، 401، 402، 403، 404، 405، 406، 407، 408، 409، 410، 411، 412، 413، 414، 415، 416، 417، 418، 419، 420، 421، 422، 423، 424، 425، 426، 427، 428، 429، 430، 431، 432، 433، 434، 435، 436، 437، 438، 439، 440، 441، 442، 443، 444، 445، 446، 447، 448، 449، 450، 451، 452، 453، 454، 455، 456، 457، 458، 459، 460، 461، 462، 463، 464، 465، 466، 467، 468، 469، 470، 471، 472، 473، 474، 475، 476، 477، 478، 479، 480، 481، 482، 483، 484، 485، 486، 487، 488، 489، 490، 491، 492، 493، 494، 495، 496، 497، 498، 499، 500، 501، 502، 503، 504، 505، 506، 507، 508، 509، 510، 511، 512، 513، 514، 515، 516، 517، 518، 519، 520، 521، 522، 523، 524، 525، 526، 527، 528، 529، 530، 531، 532، 533، 534، 535، 536، 537، 538، 539، 540، 541، 542، 543، 544، 545، 546، 547، 548، 549، 550، 551، 552، 553، 554، 555، 556، 557، 558، 559، 560، 561، 562، 563، 564، 565، 566، 567، 568، 569، 570، 571، 572، 573، 574، 575، 576، 577، 578، 579، 580، 581، 582، 583، 584، 585، 586، 587، 588، 589، 590، 591، 592، 593، 594، 595، 596، 597، 598، 599، 600، 601، 602، 603، 604، 605، 606، 607، 608، 609، 610، 611، 612، 613، 614، 615، 616، 617، 618، 619، 620، 621، 622، 623، 624، 625، 626، 627، 628، 629، 630، 631، 632، 633، 634، 635، 636، 637، 638، 639، 640، 641، 642، 643، 644، 645، 646، 647، 648، 649، 650، 651، 652، 653، 654، 655، 656، 657، 658، 659، 660، 661، 662، 663، 664، 665، 666، 667، 668، 669، 670، 671، 672، 673، 674، 675، 676، 677، 678، 679، 680، 681، 682، 683، 684، 685، 686، 687، 688، 689، 690، 691، 692، 693، 694، 695، 696، 697، 698، 699، 700، 701، 702، 703، 704، 705، 706، 707، 708، 709، 710، 711، 712، 713، 714، 715، 716، 717، 718، 719، 720، 721، 722، 723، 724، 725، 726، 727، 728، 729، 730، 731، 732، 733، 734، 735، 736، 737، 738، 739، 740، 741، 742، 743، 744، 745، 746، 747، 748، 749، 750، 751، 752، 753، 754، 755، 756، 757، 758، 759، 760، 761، 762، 763، 764، 765، 766، 767، 768، 769، 770، 771، 772، 773، 774، 775، 776، 777، 778، 779، 780، 781، 782، 783، 784، 785، 786، 787، 788، 789، 790، 791، 792، 793، 794، 795، 796، 797، 798، 799، 800، 801، 802، 803، 804، 805، 806، 807، 808، 809، 810، 811، 812، 813، 814، 815، 816، 817، 818، 819، 820، 821، 822، 823، 824، 825، 826، 827، 828، 829، 830، 831، 832، 833، 834، 835، 836، 837، 838، 839، 840، 841، 842، 843، 844، 845، 846، 847، 848، 849، 850، 851، 852، 853، 854، 855، 856، 857، 858، 859، 860، 861، 862، 863، 864، 865، 866، 867، 868، 869، 870، 871، 872، 873، 874، 875، 876، 877، 878، 879، 880، 881، 882، 883، 884، 885، 886، 887، 888، 889، 890، 891، 892، 893، 894، 895، 896، 897، 898، 899، 900، 901، 902، 903، 904، 905، 906، 907، 908، 909، 910، 911، 912، 913، 914، 915، 916، 917، 918، 919، 920، 921، 922، 923، 924، 925، 926، 927، 928، 929، 930، 931، 932، 933، 934، 935، 936، 937، 938، 939، 940، 941، 942، 943، 944، 945، 946، 947، 948، 949، 950، 951، 952، 953، 954، 955، 956، 957، 958، 959، 960، 961، 962، 963، 964، 965، 966، 967، 968، 969، 970، 971، 972، 973، 974، 975، 976، 977، 978، 979، 980، 981، 982، 983، 984، 985، 986، 987، 988، 989، 990، 991، 992، 993، 994، 995، 996، 997، 998، 999، 1000

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! حضرت سيدنا خواجہ معين الدين اجميري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي شان و عظمت ۽ مَحَبَّت و عقيدت سان سينن کي پُرئور ڪرڻ، فيضانِ اولياء سان فيضياب ٿيڻ ۽ پنهنجي دل ۾ علم و عمل جو جذبو وڌائڻ جِي لاءِ دعوتِ اسلامي جِي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃو، ۽ ذيلي حلقي جِي 12مدي ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺو. ذيلي حلقي جِي 12مدي ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”چوڪ درس“ به آهي. درس و بيان جِي ذريعي ماڻهن کي نيڪي جِي دعوت ڏيڻ ۽ برائي کان منع ڪرڻ وارن جو به ڪيترو نه وڏو

شان هوندو آهي، جيئن الله عَزَّوَجَلَّ حضرت سيدنا موسيٰ ڪليمُ اللهُ عَلَيَّ نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ڏانهن وحي فرمائي ته جنهن پلاڻي جو حڪم ڏنو ۽ برائي کان منع ڪيو ۽ ماڻهن کي منهنجي فرمانبرداري ڏانهن سڏيو اهو قيامت جِي ڏينهن منهنجي عرش جِي چانو ۾ هوندو. ⁽²¹⁾ حُجَّةُ الْاِسْلَام حضرت سيدنا امام محمد غزالي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: نيڪي جو حڪم ڏيڻ ۽ برائي کان روڪڻ دين جو قُطْب اعظم آهي، (يعني اهڙو اهم رُڪن آهي جو ان سان دين جون تمام شيون وابسته آهن) انهيءَ اهم ڪم جِي لاءِ الله تعاليٰ سڀني انبياءِ ڪرام عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کي مَبْعُوث فرمايو. ⁽²²⁾ اچو ترغيب جِي لاءِ چوڪ درس جِي هڪ مدني بهار ٻڌون ٿا:

رانا بد معاش

صوبي اُترائچل (هند) جِي هڪ 20 سالن جِي نوجوان اسلامي پيءُ جيڪو

... 21 حَلِيَّةُ الْاَوْلِيَاء، ڪعب الاحبار، ۳۶/۶، رقم: ۷۷۱۶ ملقطاً

... 22 اِحْيَاءُ الْعُلُوم، ڪتاب الامر بالمعروف والنهي عن المنکر، ۳۷۷/۲

ڪجهه لکيو اهو معمولي تبديلي سان اوهان جي خدمت ۾ پيش ڪجي
 ٿو ”مان خراب صحبت سبب لڳ ڀڳ 14 سالن جي عمر کان ئي ڏوهن جي
 دنيا ۾ ڦاسي چڪو هُئس، شراب پيئڻ ۽ عورتن جو پيڇو ڪرڻ منهنجو
 محبوب شغل هو، پوءِ مون بدمعاشي شروع ڪئي، ماڻهن سان هرو ڀرو
 وڙهڻ مارڪٽ ڪرڻ، منهنجي عادت ۾ شامل ٿي ويو، ايتري تائين جو
 مان ”رانا بدمعاش“ جي نالي سان سڃاتو وڃڻ لڳس، مان عمر ۾ ضرور ننڍو
 هُئس، پر ڪنهن کان ڊڄڻ بدران، سامهون واري تي هڪ ٻئي پُٺيان مُتواتر
 ڌڪ هڻڻ شروع ڪري ڇڏيندو هُئس. هر طرف منهنجو ڊاٻو ٿي ويو، ماڻهو
 منهنجي نالي کان ڊڄڻ لڳا. والدين مون کان بيزار ٿي چڪا هئا، پر بيوس
 هئا، منهنجا ڪارا ڪرتوت ڏينهن ڏينهن وڌندا پئي ويا، هڪ ڏينهن گهٽيءَ
 جي مُنڊ تي هڪ سبز عِمامي واري اسلامي پاءُ کي چوڪ درس ڏيندو ڏسي
 مان ويجهو وڃي بيهي رهيس، جيڪو ڪجهه ٻڌو اهو سنو لڳو، مون
 ڪتاب تي نظر وڌي ته ان تي ”فيضانِ سنت“ لکيل هو، درس ڏيندڙ اسلامي
 پاءُ مون سان ڏاڍي محبت سان مليو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندي مون کي
 مَدَنِي قافلي ۾ سفر جي دعوت پيش ڪئي. فيضانِ سنت جي درس مون ۾
 هلچل مچائي ڇڏي هئي، مون ها ڪري ڇڏي ۽ عاشقانِ رسول سان گڏ ٿن
 ڏينهن جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي ستنن جي تربيت جي مَدَنِي قافلي ۾ سفر
 ڪندي، ”جنڪ پور“ پهتس ۽ وڌيڪ ٿن ڏينهن جي لاءِ راهِ خُدا عَزَّوَجَلَّ
 ۾ ”جڳن ٺاٺ پور“ وڃڻ واري مَدَنِي قافلي سان گڏ سُنُن پَرِي سفر جي
 سعادت حاصل ڪئي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ چوڪ درس ۽ مَدَنِي قافلي ۾ سفر جي
 سعادت حاصل ڪرڻ جي برڪت سان منهنجي دل ۾ مَدَنِي انقلاب پيدا ٿيو
 ۽ مون ڪيل گناهن کان توبه ڪئي ۽ ڏاڙهي مبارڪ سڃاڻڻ جي نيت ڪري
 ڇڏي، دعا ڪريو ته اللهُ رَبُّ الْعِزَّةِ عَزَّوَجَلَّ مون کي اسْتِقَامَتَ عُنَايَتَ فَرْمَائِي .

منهنجا گهروارا مون ۾ ايندڙ مَدَنِي انقلاب جي ڪري بيحد خوش آهن امڙ سائين دعوتِ اسلامي جي لاءِ خوب دعائون ڪندي آهي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مون سميت منهنجي گهروارن به سلسلہءِ عاليہ قادريہ رضويہ ۾ داخل ٿي سرڪار بغداد حضورِ غوثِ پاڪ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي غلاميءَ جو پُٽُو ڳلي ۾ وجهي ڇڏيو آهي.

بَحْتُ ڪُل جَائِسِ گے، قافلے میں چلو جُرمُ دُھل جائس گے، قافلے میں چلو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

باهُ مُعِينُ الدِّينِ جي جوتي کي به نه ساڙي سگهندي:

منا منا اسلامي پائرو! اچو خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي هاڻي هڪ اهڙي ڪرامت ٻڌون ٿا ته جنهن جي برڪت سان ڪيئي غير مسلم اسلام دائري ۾ داخل ٿيا ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي خدمت ۾ رهي الله عَزَّوَجَلَّ جي پياري ٻانهن ۾ شامل ٿي ويا. جيئن ته

هڪ پيري ڪجهه غير مسلم حضرت خواجہ مُعِينُ الدِّينِ چشتي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي بارگاہ ۾ مُلاقات جي لاءِ حاضر ٿيا، جڏهن پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ انهن تي نگاه وڌي ته پاڻ جي هَيَبَتَ (يعني رُعب) جي ڪري اهي ماڻهو ڏڪڻ لڳا ۽ انهن جا چهرا ڦڪا ٿي ويا، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ انهن کي غيرُالله جي

عبادت کان پاسو ڪرڻ ۽ الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ڪرڻ جي دعوت ڏيندي ارشاد فرمائون ته: جيستائين خُدا تعاليٰ جي عبادت نه ڪندؤ، دوزخ جي باه مان چوٽڪارو نتا حاصل ڪري سگهؤ، ويجهو ئي باه به روشن هئي، ان ڪري انهن چيو: اي خواجہ! اوهان ته الله عَزَّوَجَلَّ جي عبادت ڪندا آهيو نه! جيڪڏهن

هي باه اوهان کي نه ساڙي ته اسان مُسلمان ٿي وينداسين. پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايائون: اللهُ عَزَّوَجَلَّ جي حڪم سان اها باه مُعينُ الدّين کي ته ڇا، اُن جي جُوتي کي به نه ساڙيندي، اهو چئي پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجين جُوتين کي باه ۾ وڌو ۽ فرمايو: اي باه! مُعينُ الدّين جي جُوتين جي حفاظت ڪجان، اهو چوڻ هو جو انهيءَ وقت باه وسامي وئي ۽ اتي موجود سڀني ماڻهن اهو غيبي آواز ٻڌو ته ”باه کي ڪهڙي مجال جو منهنجي دوست جي جُوتا ساڙي سگهي“ اهو ايمان افروز منظر ڏسي اهي سڀ جا سڀ غير مُسَلِم ڪلمو پڙهي مسلمان ٿي شرف حاصل ڪرڻ لڳا ۽ سندن جي خدمت ۾ رهي اولياءَ ڪاملين بڻجي ويا.⁽²³⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلِّ اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

هڪ مذهبي پيشوا جو اسلام قبول ڪرڻ

حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي چاليهه (40) عقيدت مندن سان گڏ جڏهن هنڌ جي شهر اجمير تشریف کڻي آيا ته پهريان شهر جي ٻاهران هڪ ميدان ۾ وڻ جي ڇانو ۾ ترسيا، پر جيئن ته اُتي اجمير جي هڪ غير مُسَلِم راجه جي اُنن کي ويهاريو ويندو هو، تنهنڪري راجه جي ماڻهن جي چوڻ تي پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ اتان کان اٿي ويا ۽ اجمير جي ”اناساگر“ نالي مشهور تلاءُ تي اچي رهائش اختيار فرمائي ۽ عبادتِ الهي ۾ مشغول ٿي ويا، پر هتي به راجه جي ساٿين پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي تڪليفون ڏيڻ شروع ڪري ڇڏيون، ايستائين جو هڪ ڀيري ته راجه جي ساٿين جي دلين

²³... اقتباس الانوار، ص ۳۵۴ بتغير قليل

۾ اهڙي نفرت و عداوت جي باه پڙڪي جو اهي بدبخت هٿيار کڻي حملو ڪري وڌائون، ان وقت پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نماز ۾ مشغول هئا، نماز کان فراغت کان پوءِ جڏهن خادم بي چيني جي عالم ۾ اوهان کي هن باري ۾ ٻڌايو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مٽيءَ جي مٺ پري ڪنئي ۽ آية الڪرسي پڙهي ڪري ان تي دم ڪيو ۽ انهن شيرن (فسادين) ڏانهن اڇلائي ڇڏي، اها مٽي جنهن شخص تي به پئي، اهو بنا چرپر ۽ حرڪت جي ڪري پيو، جڏهن انهن جي ساٿين اها ماجرا ڏني ته گهٻرائجي اتان کان ڀڄي نڪتا ۽ پنهنجي هڪ مذهبي پيشوا جي سامهون وڃي سمورو واقعو بيان ڪيو ۽ ان سان مدد جي درخواست ڪئي، پهريان ته اهو ماڻ رهيو، پوءِ ڪجهه دير بعد چوڻ لڳو ته يقيناً اهي ڏرويش پنهنجي مذهب ۾ نهايت وڏو بزرگ ۽ صاحب ڪمالات آهي، تنهنڪري ان جو مقابلو صرف جادو جي ذريعي ئي ڪري سگهجي ٿو پوءِ ان انهن سڀني کي هڪ منتر سيڪاريو ۽ چيو ته مون سان گڏ هلو ۽ هن منتر کي پڙهندا رهجو، جڏهن اهي ماڻهو انا ساگر جي ويجهو پهتا ته پنهنجي مذهبي پيشوا جي پويان بيهي منتر پڙهڻ لڳا، خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي هڪ مريد انهن کي منتر پڙهندي ڏٺو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي خبر ڏني، پاڻ فرمايائون ته انهن جو باطل جادو اسان تي هرگز اثر انداز نٿو ٿي سگهي، بلڪ اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ انهن جو هي مذهبي پيشوا سڌي وات تي اچي ويندو، اهو چئي پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ نماز ۾ مشغول ٿي ويا، نماز مان فارغ ٿيڻ بعد جڏهن پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ انهن ڏانهن نظر فرمائي، ته انهن جو پيشوا ڏڪڻ لڳو ۽ ان جي واتان رَحِيمِ رَحِيمِ جو آواز اچڻ لڳو، جڏهن انهن غير مُسَلْمَن اهو ٻڌو ته ان کي بُرو پلو چوڻ لڳا، انهن جي ملامت ڪرڻ تي اهو ڪاوڙ ۾ اچي ويو ۽ جيڪا به شيءِ ان کي هٿ لڳي ان سان پنهنجي ئي ساٿين تي حملو ڪرڻ لڳو، جنهن جي ڪري اهي سڀئي جان بچائي اتان کان ڀڄي نڪتا، حضرت سيدنا خواجہ صاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ۽

سندن عقيدت مند خاموشي سان هڪ پاسي بيهي اهو سمورو منظر ڏسندا رهيا، پوءِ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي خادم جي هٿان پاڻي سان ڀريل هڪ پيالو ان کي پيئڻ جي لاءِ ڏنو، جنهن کي پيئندي ئي ان جي دل مان ڪفر و شرڪ جون اونداهيون ختم ٿي ويون ۽ اهو ڀڄي ڪري پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي پيرن ۾ ڪري اسلام قبول ڪري ورتو، اسلام آڻڻ کان بعد ان حضرت خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ سان عرض ڪيو ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي ٿوراني حُسن و جمال کي ڏسي مون کي شادي (يعني خُوشي) محسوس ٿي آهي، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمايائون ته نيڪ آ انهي ڪري اڄ کان اوهان جو نالو اسان شادي رکون ٿا. (24)

ديدو عشقِ مُصطفىٰ خواجہ پيا خواجہ پيا

دل سے دُنیا کی محبت کی مُصیبت دُور ہو

هو ڪرم ايشا شها! خواجہ پيا خواجہ پيا

تيري اُلفت میں جيون تيري محبت میں مروں

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

سُبْحَانَ اللهِ عَزَّوَجَلَّ! منا منا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان ته اولياءُ الله جي تبليغ جو انداز به ڪيتري قدر عالي شان هوندو آهي جو اهي سڳورا مُشڪل کان مُشڪل حالتن ۾ به صبر و استقامت جو دامن هٿن مان نه ڇڏيندا هئا، بلڪ راهِ خُدا م اچڻ وارين تڪليفن کي خُدا عَزَّوَجَلَّ جي مرضي سمجهي ڪري خوش مزاجيءَ سان برداشت ڪندي منزل مقصود ڏانهن وڌندا رهندا آهن.

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

24... سَيَرُ الْأَقْطَابِ، ص ۱۴۳ تا ۱۴۴ ملخصاً

مجلسِ مزاراتِ اولياءِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي سڄي دُنيا ۾ نيڪي جي دعوت عام ڪرڻ، سُنتن جون ڌومون مچائڻ، علمِ دين جا ڏيئا ٻارڻ ۽ ماڻهن جي دلين ۾ اولياءِ الله جي محبت ۽ عقيدت وڌائڻ ۾ مصروف آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دُنيا جي گهٽ وڌ 200 ملڪن ۾ مَدني پيغام پهچي چڪو آهي. سڄي دُنيا ۾ مُنظَر طريقي سان مَدني ڪم ڪرڻ جي لاءِ 100 کان وڌيڪ شعبا قائم آهن. انهن مان هڪ شعبو ’مجلسِ مزاراتِ اوليا‘ به آهي، هن شعبي جا ذميدار بين مَدني ڪمن سان گڏوگڏ بزرگانِ دين رَحِمَهُمُ اللهُ اَلْمُبِينِ جي مبارڪ مزارن تي حاضر ٿي مُختلف ديني خدمتون ادا ڪندا آهن، مثال طور وس آهر صاحبِ مزار جي عرس جي موقعي تي اجتماعِ ذڪر و نعت جو انعقاد ڪرڻ، مزارن جي ويجهو وارين مسجدن ۾ عاشقانِ رسول جا مَدني قافلا ترسائڻ ۽ خاص ڪري عرس وارن ڏينهن ۾ مزار شريف جي احاطي ۾ سُنتن پريا مَدني حلقا لڳائڻ، جن ۾ وُضُو، غُسل، تَيْمُمُ، نماز ۽ اِيصالِ ثواب جو طريقو، مزار تي حاضري جا آداب ۽ سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جون سُنتون سيڪاريون وينديون آهن ۽ دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سُنتن پري اجتماعن ۽ هفتيوار مَدني مذاڪري ۾ شرڪت، مَدني قافلن ۾ سفر ۽ مَدني انعامات تي عمل جي ترغيب به ڏياري ويندي آهي، عرس جي ڏينهن ۾ صاحبِ مزار جي بارگاه ۾ تمام گهڻي اِيصالِ ثواب جا تحفا پيش ڪرڻ ۽ صاحبِ مزار بزرگ جي سَجاده نشين، خليفن ۽ مزارن جي مُتَوَلِي صاحبان سان ڪڏهن ڪڏهن مُلاقات ڪري انهن کي دعوتِ اسلامي جي خدمتن، جامعاتِ المدينه ۽ مدارسِ المدينه ۽ بيرونِ مُلڪ ۾ ٿيڻ وارن مَدني ڪمن سان آگاه ڪرڻ جي ڪوشش به ڪئي ويندي آهي.

اے دعوتِ اسلامي تری ڈھوم مچی ہو

اللہ کرم ایسا کرے تجھ پہ جہاں میں

(وسائلِ بخشش مرہم، ص 315)

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

منا منا اسلامي پائرو! اچو! خواجہ صاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي هڪ بي ڪرامت جِي باري ۾ ٻڌون ٿا جنهن ۾ پاڻ غيب جِي خبر ڏيندي هڪ غير مُسلم راجه جِي اقتدار جِي زوال بابت پيشگي خبر ارشاد فرمائي جيئن ته،
تمهارے منہ سے جو نکلی وہ بات ہو کے رہی

اجمير جِي راجه، سلطنت جِي طاقت تي جڏهن مُسلمانن کي تڪليفون ڏيڻ شروع ڪيون، ته ان جِي ڪفر کان پاسو نه ڪرڻ ۽ مُسلمانن تي بلاوجہ ظلم و ستم ڪرڻ جِي ڪري هڪ پيري حضرت خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جلال ۾ اچي ان جِي باري ۾ فرمايو ته جيڪڏهن اهو نه مڙيو ته زنده حالت ۾ اسلامي لشڪر جِي حوالي ڪيو ويندو ۽ پوءِ ائين ئي ٿيو جو

سُلطان شهابُ الدِّينِ غوري هڪ خواب ۾ پنهنجي پاڻ کي خواجہ صاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي سامهون ڏٺو ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي اهو فرمائيندي ٻڌو ته اي شهابُ الدِّينِ، اللهُ عَزَّوَجَلَّ تو کي هند جِي بادشاهت عطا ڪري ڇڏي آهي. تنهنڪري هتي اچي هن ظالم راجه کي ڪيفر ڪردار تائين پهچا، جڏهن سُلطان شهابُ الدِّينِ بيدار ٿي پنهنجي درٻار جِي مُعَرَّز ماڻهن جِي سامهون اهو خواب بيان ڪيو ته سڀني ان کي هند جِي فتح يابي جِي مُبارڪ باد ڏني، پوءِ اهو پنهنجي فوج سان گڏ هند ڏانهن روانو ٿيو ۽ اجمير پهچي ان راجه سان ڪيئي جنگيون ڪيون، جنهن جِي نتيجي ۾ راجه کي آخرڪار عبرتناڪ شڪست ٿي ۽ خواجہ صاحب رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي

فرمان مطابق ان کي زنده گرفتار ڪري سُلطان غوري جي سامهون پيش
ڪيو ويو. (25)

تمهارے مُنہ سے جو نڪلي وہ بات ہوڪے رہی
کہا جو دن کو کہ شب ہے تورات ہوڪے رہی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

خواجہءِ خواجگان، خواجہءِ اجمير حضرت سيدنا خواجہ مُعينُ الدين چشتي
اجميري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي باري ۾ منقول آهي ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي
ڪرامت جي ذريعي رات جي مختصر حصي ۾ اجمير شريف کان هزارين
ميل پري مڪي شريف جي پُرڪيف فضاءن ۾ تشریف ڪڍي ويندا هئا ۽
سڄي رات خانہءِ ڪعبه جي طواف ۾ مشغول رهندا ۽ پوءِ فجر کان پهريان
پهريان پنهنجي حُجري ۾ واپس موٽي ايندا هئا، جيئن ته

هرات طوافِ خانہءِ ڪعبه

دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 31
صفحن تي مشتمل رسالي ”فيضانِ خواجہ غريب نواز“ جي صفحي 24 تي
آهي ته حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو ڪو مُريد يا اهلِ
محبت، جيڪڏهن حج يا عُمرې جي سعادت ماڻيندو ۽ طوافِ ڪعبه جي لاءِ
حاضر ٿيندو هو ته ڏسندو هو ته خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪعبي جي
طواف ۾ مشغول آهن، هوڏانهن گهروارا ۽ ٻيا عزيز اهو سمجهندا هئا ته

... سِيرُ الاقطاب ، ص ۱۴۸- انيسُ الأرواح، ص ۱۲۰ مفهوماً و ملخصاً

پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي ظاهري وصال کي صديون گذري چڪيون آهن، پر ان جِي باوجود به سندن ڪرم وارو باب پنهنجي چاهڻ وارن جِي لاءِ ساڳي طرح کليل آهي، اڄ به ماڻهن جِي دلين تي اوهان جِي حُڪمراني جو سِڪو قائم آهي، ۽ مزار پُرانوار تي اچڻ وارن کي اللهُ عَزَّوَجَلَّ جِي حڪم سان شفا ڏين ٿا ۽ انهن جِي دَسْتِ گيري فرمائڻ ٿا.

يا معينَ الدِّين! آؤ اب مدد کے واسطے

هو ڪرم بد حال پراے چشتيوں کے تاجدار

(وسائل)

بخش مرمم، ص 222)

منا منا اسلامي پاڻرو! اچو وڌيڪ به (2) ڪرامتون بتون ٿا. جيئن

انوکو خزانو

حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي مبارڪ آستاني تي روزانو ايتري قدر لنگر جو اھتمام ھوندو ھو جو سڄي شھر مان غريب ۽ مسڪين ايندا ۽ پيٽ پري کائيندا ھئا. خادم جڏھن اخراجات جِي لاءِ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي بارگاہ ۾ حاضر ٿي عرض ڪندا ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ مُصَلِّي جو ڪنارو ڪٿي وٺندا ھئا جنھن جِي ھيٺ رحمتِ اِلهي جا خزانہ ئي خزانہ نظر ايندا ھئا، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ خادم کي فرمائيندا ھئا ته اڄ جِي لنگر جِي لاءِ جيتري رقم جِي ضرورت آھي، ھتان کان ڪٿي وٺو، پوءِ خادم ضرورت مطابق ڪٿي وٺندو ھو. (27)

جھولیاں بھرتے ہو منتوں کی مجھے بھی ہو عطا

حصہ جو دو سخا خواجہ یا خواجہ بیبا

(وسائلِ بخششِ مرہم، ص 537)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

خواجہ جی صدقی صحت یابی

اعلیٰ حضرت، امامِ اہلسنت، مولانا شاہ امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن تا: حضرت خواجہ (غریب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ) جی مزار تان تمام گھٹا فیوض و برکات حاصل تیندا آہن، مولانا بَرَکات احمد صاحب مرحوم (رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ) جیکی منہنجا پیر پاء ۽ منہنجی والد ماجد رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جا شاگرد ہئا۔ انہن مون کی ہڈایو تہ مون پنہنجی اکین سان ڈنو تہ ہک غیرمُسلم جنہن جی مٹی کان پیرن تائین گڑ ہئا، اللہ عَزَّوَجَلَّ ئی چاٹی تو تہ کیتری قدر ہئا، نیک بنپہرن جو ایندو ہو ۽ درگاہ شریف جی سامہون گرم کنکرین ۽ پٹرن تی ریڑھیون پائیندو ہو ۽ چوندو ہو ”ای خواجہ غریب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ! جلن تئی پئی، تئی ڈینہن مون پاڻ ڈنو تہ اہو بلکل نیک تی ویو ہو۔“⁽²⁸⁾

کبھی محروم نہیں مانگنے والا
تیرا

خواجہ ہندوہ در بار ہے اعلیٰ تیرا

میرے خواجہ کے سخی در بار پر لاکھوں سلام

جو گیا امیر میں دل کی مرادیں پا گیا

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

28... ملفوظاتِ اعلیٰ حضرت، ص ۳۸۴ بتغیرِ قلیل

رسالہ ”فيضانِ خواجہ غريب نواز“ جو تعارف

منا منا اسلامي پائرو! خواجہ خواجگان حضرت سيدنا خواجہ معين الدين چشتي اجميري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي فيض ۽ برڪتن سان مالا مال ٿيڻ ۽ سندن سيرت و ڪرامات جِي باري ۾ وڌيڪ معلومات جِي لاءِ دعوتِ اسلامي جِي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل 2 رسالا، ”خوفناڪ جادوگر ۽ فيضانِ خواجہ غريب نواز“ جو مطالعو ڪرڻ نهايت مفيد آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ هنن رسالن ۾ خواجہ غريب نواز جِي سيرت، پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي داتا علي هجويري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ سان عقيدت، سندن سادگي، پاڙيسرين سان حُسنِ سلوڪ، عفو و درگذر، خوفِ خُدا، مُسلمانن جِي پرده پوشي، ملفوظات ۽ ڪرامات کي نهايت سهڻي ۽ آسان انداز ۾ بيان ڪيو ويو آهي، تنهنڪري اڄ ئي هنن رسالن کي مڪتبه المدينه جِي بستي تان هڏيو ڏئي طلب ڪري پاڻ به انهن جو مطالعو ڪيو ۽ بين اسلامي پائرن کي به هن جِي ترغيب ڏياريو.

دعوتِ اسلامي جِي ويب سائٽ www.dawateislami.net تان انهن رسالن کي ريڊ (يعني پڙهي) به سگهجي ٿو، ڊائون لوڊ (Download) به ڪري سگهجي ٿو ۽ پرنٽ آؤٽ (Print Out) به ڪري سگهجي ٿو.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي پائرو! اڄ جِي بيان ۾ اسان عطاءِ رسول، بهارِ چشت جِي گل حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جون ڪرامتون ٻڌڻ جِي

سعادت حاصل ڪئي. پاڻ سڄي زندگي دين اسلام جي سربلندي جي لاءِ ڪوشش ۾ مصروف رهيا، هن مقصد کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ ٻين بزرگانِ دين رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ جيان پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ به مختلف مقامن جا سفر ڪيا ۽ هن راه ۾ اچڻ وارين تڪليفن کي خوش دلي سان برداشت ڪيو. اوهان جون ڪرامتون، رُعب ۽ دڊبو ڏسي بي شمار غير مُسلمن اسلام قبول ڪيو ۽ لکين ماڻهن جي زندگين ۾ مدني انقلاب اچي ويو. سبز وار جو حاڪم جيڪو هڪ ظالم ۽ جابر حڪمران هو، پر سندن ڪرامت جي برڪت سان ان کي سڀني بُرن عقيدن ۽ گناهن کان توبه جي توفيق نصيب ٿي ايسٽائين جو پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ان کي پنهنجي خلافت سان به نوازيو. سندن هڪ ڪرامت اها به هئي جو جادوگرن جڏهن اوهان جو مقابلو ڪرڻ چاهيو ته اوهان انهن جي جادو جي اثر کي زائل ڪري ڇڏيو ۽ آية الڪرسي پڙهي دم ڪيل مٿي انهن تي اچلائي ته انهن جي جسم ۾ هلڻ ڦرڻ جي طاقت ئي نه رهي بلڪ انهن جو مذهبي پيشوا اوهان جي ڪرامت ڏسي اسلام قبول ڪري ورتو. اللهُ عَزَّوَجَلَّ اوهان کي سوين ميل پري جا آواز ٻڌڻ ۽ مُردا زنده ڪرڻ جي علاوہ ٻين ڪيئي ڪرامتن سان نوازيو هو، اهو ئي سبب هو جو هڪ ڀيري پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ پنهنجي جُوتيون باه ۾ وڌيون ته باه انهن کي نه ساڙيو ۽ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ڪراماتي طور تي هر رات پنهنجي حُجري کان هزارين ميل پري واقع بيتُالله شريف وڃي سڄي رات طواف ۾ مشغول رهندا هئا ۽ فجر کان پهريان واپس موٽي ايندا هئا، سندن جي درٻار ۾ سوالين جي اچ وڃ رهندي ۽ پاڻ پنهنجي مُصَلِّي جي هيٺيان رحمتِ الهي جا خزانن انهن ۾ ورهائيندا رهيا.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! بيان ڪي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (29)

سُننَتين عام ڪريو دين ڪاهم ڪام ڪريو
نيڪ هو جا پيل مسلمان مدينه والے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

نيچ ڏيڻ جون سنّتون ۽ آداب

اچو! شيخ طريقت، امير اهل سنت حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جي رسالي ”101 مديني گل“ مان نيچ ڏيڻ جون چند سنّتون ۽ آداب بتون ٿا: پهريان به فرمانِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظه ٿين: ❁ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ڪي نيچ پسند آهي ۽ اوباسي ناپسند. (30) ❁ جڏهن ڪنهن ڪي نيچ اچي ۽ اهو اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ چوي ته ملائڪ رَّبِّ الْعَالَمِينَ چوندا آهن ۽ جيڪڏهن اهو رَبِّ الْعَالَمِينَ چوندا آهن ته ملائڪ چوندا آهن: اللهُ عَزَّوَجَلَّ تو تي رحم فرمائي. (31) ❁ نيچ جي وقت مٿو جهڪايو، منهن لڪايو، ۽ آواز آهستي ڪيو، نيچ جو آواز بلند ڪرڻ بيوقوفي آهي. (32) ❁ نيچ اچڻ وقت اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ چوڻ گهرجي. (خزائن العرفان صفحي 3 تي طحطاوي جي حوالي سان نيچ اچڻ تي حمد الهي ڪي سنّت مؤڪده لکيو آهي) بهتر اهو آهي ته اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَيَّ كُلِّ حَالٍ چوي ❁ بتڻ واري تي

29... مشكاة الصايح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، 97/1، حديث: 175

30... بخاري، 163/4، حديث: 6226

31... معجم كبير، 358/11، حديث: 12284

32... ردّ المحتار، 9/684

واجب آهي ته فوراً **يَرْحَمَكَ اللهُ** (يعني الله عَزَّوَجَلَّ توتي رحم فرمائي) چوي ۽ ايتري آواز سان چوي جو نيچ ڏيڻ وارو پاڻ ٻڌي. ⁽³³⁾ ❁ جواب ٻڌي نيچ ڏيڻ وارو چوي: **”يَغْفِرُ اللهُ لَنَا وَ لَكُمْ“** (يعني الله عَزَّوَجَلَّ اسان جي ۽ توهان جي بخشش فرمائي) يا هي چوي: **”يَهْدِيكُمْ اللهُ وَيُصَلِّحُ بِأَلْسِنَتِكُمْ“** (يعني الله عَزَّوَجَلَّ توهان کي هدايت ڏي ۽ توهان جو حال صحيح ڪري) ⁽³⁴⁾ ❁ جيڪو نيچ اچڻ تي **اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيٰ كُلِّ حَالٍ** چوي ۽ پنهنجي زبان سڀني ڏندن تي ڦيري ڇڏي ته ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ ڏندن جي بيمارين کان محفوظ رهندو. ⁽³⁵⁾ ❁ حضرت مولاءِ ڪائنات، علي المرتضيٰ **ڪَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ** فرمائن ٿا: جيڪو نيچ اچڻ تي **اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَيٰ كُلِّ حَالٍ** چوي ته اهو ڏاڻ ۽ ڪن جي بيماري ۾ ڪڏهن به مبتلا نه ٿيندو. ⁽³⁶⁾

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ **مكتبة المدينه** جي شايع ٿيل ٻه ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 (312 صفحا) ۽ 120 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”سنتي ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

هر مهيني چليس، قافلي ۾ چلو

سنتي سڳهڻ، تين دنن ڪي ليه

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

... بهار شريعت، حصه 16، 119/

... فتاوىٰ هندية، 5/326

... مرآة المناجیح، 6/396

... مرقاة المفاتيح، 8/499، تحت الحديث: 4739

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.

(افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بينل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (37)

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرْدِرَوَا زَا

37... افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن. (القول البديع، الباب الثاني، ص 277،)

(4) ڇهه لک دُرُود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي. (افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149)

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (38)

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي : جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽³⁹⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رضي الله تعالى عنهما کان روايت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽⁴⁰⁾

(2) جن شَبِ قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِ حلیم و کریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظيم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شَبِ قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

³⁹ ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

⁴⁰ ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

(رجب المرجب جي هر هفتيوار اجتماع ۾ هي دعا پڙهائي وڃي)

رجب ۾ هي دعا پڙهڻ سنت آهي! جڏهن رجب جو مهينو ايندو ته نبي
اڪرم ﷺ هي دعا پڙهندا هئا:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ -

يعني اي الله عَزَّوَجَلَّ! تو اسان جي لاءِ رجب ۽ شعبان ۾ برڪتون عطا فرما
۽ اسان کي رمضان تائين پهچا. (المعجم الاوسط للطبراني، ج 3، ص 85، حديث 3939)